

L'hora de la veritat per al PP balear

Dilluns o dimarts d'aquesta setmana. O acord o trencament. Així estan les coses en el PP balear. Després de sis mesos de crisi sembla que ha arribat l'hora que el grup de 'soleristes' prengui la decisió final.

Aquest dilluns està previst que es reunixin Cristòfol Soler i Joan Verger, president del PP. Únic ordre del dia: intentar arribar a un acord. Si no, el dimarts hi haurà trencament. Soler i Marí Tur es passarien al grup mixt i, així, el PP perdria la majoria absoluta.

El darrer episodi de la crisi es va produir la setmana passada. La diputada rebel Joana Aina Vidal havia de passar al grup mixt de la cambra balear després que el seu grup l'expulsàs. Una situació totalment inèdita. De fet, tant Cristòfol Soler com Joan Marí Tur consideren il·legal aquesta expulsió. L'aparell del partit, controlat per Canellas, va imposar el càstig, cansat de la pressió que els tres diputats soleristes han exercit sobre l'ortodòxia canyellista des que Soler va ser obligat a dimitir.

La resposta de Soler i dels seus dos companys va ser dura. Primer, Soler dimiteix de la comissió executiva del partit, el divendres dia 15, i després anuncia: "ens donem uns dies de reflexió perquè una decisió sobre un fet tan greu necessita ser molt ben pensada". Era una clara insinuació que podrien acompanyar Vidal cap al grup mixt.

El dimarts, dia 19, el Parlament celebrava plenari. En un moment determinat Soler i Marí se n'anaren del ple per reunir-se en el mateix Parlament amb el president Jaume Matas. Segons ha transcendit, en aquell breu encontre —durà uns minuts— els soleristes plantejaren a Matas que

la seva situació era inaguantable per més temps. Que o Canellas dimitia de president del grup parlamentari o ells se n'anirien al grup mixt. Pel que se sap, Matas no va donar cap resposta, adduint que era un tema parlamentari ja tractat i votat per la majoria dels diputats del PP.

Així doncs, Joan Marí Tur, oficialment portaveu solerista, anuncià als mitjans de comunicació

L'escissió en el grup popular obriria la porta a un 'govern' parlamentari que podria anul·lar l'essència del canyellisme.

que "la decisió ja està presa" però que volien esperar fins parlar amb el seu grup, el solerista, compost a més dels tres diputats per un nombre indeterminat de militants conservadors d'Eivissa i de Mallorca, entre els quals hi ha un parell de batlles. Marí no volgué contestar cap pregunta i remeté a la setmana següent —la present—. Segons va dir, el dimarts es produiria la resposta definitiva del solerisme.

Encara més clarament s'expressà Marí l'endemà, quan asse-

gurà: "encara que Canellas dimitís, jo ja no em sentiria satisfet". El diputat està molt molest amb el PP de les Pitiüses, que l'ha exclòs de la nova executiva insular, elegida el cap de setmana del 16 i 17. Si no hi ha acord, està disposat a trencar i a crear un nou partit a les Pitiüses, tal i com ja va avançar en l'entrevista que aquest setmanari va publicar (vegeu el número 645).

La situació, doncs, està més *calenta* que mai en el PP insular. Joan Verger, el president del partit, assumeix que el més probable és que perdin la majoria absoluta: "serà difícil governar, però no impossible". Tot i això farà el darrer intent per convèncer Soler.

Possibilitats. La primera és que hi hagi pacte entre soleristes i l'aparell. Passaria per *perdonar* Vidal i que després d'un indeterminat període d'*exili* en el grup mixt, tornàs al grup popular. A la vegada, el partit trobaria un *paper* honorable per a Soler i Marí Tur. Segona. Que els soleristes es passin al grup mixt. El PP perdria la majoria absoluta. Tendria 28 diputats, enfront dels 31 de tota l'oposició en pes. És cert que seria una oposició molt diversa (PSOE, 17 diputats; PSM, 6; EU, 2; UM, 2; Verds, 1; soleristes, 3) però no hi ha dubte que estaria unida en una cosa essencial: l'interès per evitar que Matas governi tranquil·lament. S'ha de recordar que de forma immediata el Parlament haurà d'aprovar el pressupost. Seria la primera prova de foc per al

PP. El problema dels conservadors és que no tenen cap possible aliat en les files de l'oposició.

Tercera. Que perdin la majoria absoluta i Joan Verger intenti un acostament a Unió Mallorquina. Aquesta teoria xoca amb la mateixa pedra que ha provocat l'escissió dels soleristes: Gabriel Canellas. Munar i Canellas mantenen una relació d'*odi* polític gens dissimulat des que l'ex-president va destituir Munar (al setembre del 1992) del Govern i, sobretot, des que va intentar de totes passades anul·lar UM en les eleccions autonòmiques de 1995. Munar ja ha dit que no preveu aquesta possibilitat.

Quarta. Que Canellas dimiteixi. Aquesta és la primera possibilitat que se li obre al PP per intentar resoldre la situació. No és impossible. Però és improbable, tret que molts dels qui ara diuen donar suport absolut a Canellas, li girin l'esquena. No és una opció descartable, atesa la tradició de traïcions que acumula el PP balear, i a més perquè ara s'ha sabut que Matas té una carta de dimissió de Canellas, sense data, per-

què el president la faci efectiva quan cregui més oportú.

Cinquena. Que el PP es quedi sol. Aleshores, Canellas podria tenir molts problemes si és processat per un dels tres casos judicials que li afecten. I ell sap la gent que li va al darrere. Aquí és on apareix la possibilitat que més por fa al PP i a Canellas. Una oposició amb majoria absoluta podria provocar l'expulsió —si més no temporal— de Canellas del Parlament. Segons l'article vuitè del Reglament de la Cambra, quan un diputat estigui processat en ferm, el Ple, per majoria absoluta, el pot suspendre dels seus drets i deures com a diputat. Aquest és el moment que molts somien. El fet que Canellas tenguí tres processos en marxa no fa gens descartable que l'expulsió es pugui concretar o que, abans d'arribar a aquest extrem, l'ex-president es vegi obligat a dimitir.

Sisena. Que Matas, vista la pèrdua de la majoria absoluta, presenti una qüestió de confiança. És improbable perquè Matas sap que, almenys ara mateix, la perdria. Si fos així, hauria de dimitir

forçosament i el Ple, al cap de quinze dies, hauria d'elegir un nou president. En aquest cas el desgavell sí que seria abosolut.

La setena conseqüència de l'afer podria ser la moció de censura. De moment és impossible perquè el PSOE ja ha dit que no acceptaria. Però qui sap.

I, finalment, la vuitena possibilitat. Si els soleristes a la fi se'n van al grup mixt, serà el panorama de futur més probable. Matas es trobarà davant una oposició unida en determinats temes: ordenació del territori, cultura i llengua, fonamentalment. Aquests són els temes que formalment provocaren la forçada dimissió de Soler. Existiria una mena de govern parlamentari que estaria en condicions de forçar l'aprovació de lleis, i esmenar les que li venguessin del govern, en la línia exactament contrària a l'essència del canyellisme. Una cruel paradoxa per a Canellas i per als seus fidels que només fa un any i mig obtingueren la majoria absoluta a les urnes.

Joan Mari Tur (en primer terme, a l'esquerra) i Cristòfol Soler consideren que l'expulsió de Joana Aina Vidal (dempus) és il·legal. Aquesta decisió ha provocat una situació totalment inèdita que pot acabar amb el trencament del grup del PP en el Parlament balear.

Miquel Payeras